

Т. Колевъ.

ЛУННОТО ЗАТЪМНЕНИЕ

НА 26 СЕПТЕМВРИЙ 1931 ГОД.¹⁾

Прекрасна лунна нощ!... Земята е облѣна отъ спокойната и мека свѣтлина на нощното свѣтило — Луната, която ни кара да отправимъ погледъ къмъ небето и чувствуваме красотата и приятността отъ живота.

Възрастнитѣ, уморени отъ дневна работа, от време на време се оглеждатъ въ блѣдния свѣтълъ дискъ на луната, за търсятъ въ него надежди за похубави дни. Децата пакъ, преди да сж легнали, доизиграватъ последнитѣ си игри. Всички се отдаватъ на почивка, за да се пробудятъ бодри отъ първитѣ лжи на слънцето.

Но, неочаквано, прекрасната картина се промѣня!... Нощното свѣтило започва да ослабва, неговиятъ дискъ постепенно почва да се закрива отъ единъ полутѣменъ воалъ, който става все по-тъменъ и по-тъменъ. Възрастнитѣ съ страхъ чакатъ края на тази неочаквана промѣна съ Луната, а децата, прекратили своитѣ игри, запитватъ близкитѣ си какво става съ Луната.

Какво, прочее, се е случило съ нашата обична Луна, та ни толкова смущава и плаши?

Виновникъ за това необикновено явление е нашата земя. Понеже тя е заела мѣсто между Слън-

¹⁾ Подобно лунно затъмнение имаме на 2 априль 1931 година.